

Sygn. akt II AKzW 599/23

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Robert Pelewicz (del.)

Protokolant: Julia Grabowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków Krowodrza del. do Prokuratury Regionalnej w Krakowie Edyty Kulik

po rozpoznaniu w sprawie

J. M. (M.), s. B.

skazanego z art. 209 § 1 k.k.

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 24 kwietnia 2023 r., sygn. akt III Kow 390/23

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1/ utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;

2/ zwolnić skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Wskazany powyżej postanowieniem, Sąd Okręgowy w Tarnowie odmówił skazanemu J. M. udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary zasadniczej pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 maja 2022 roku, sygn. akt III K 46/22, za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. i inne, na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że skazany we wniosku w przeważającej części skoncentrował się na argumentacji dotyczącej jego stanu zdrowia, co nie stanowi merytorycznej podstawy do zastosowania warunkowego przedterminowego zwolnienia. Podkreślono także kilkukrotną karalność skazanego oraz nieskuteczność stosowanych dwukrotnie wobec niego środków probacyjnych. Zaakcentowano także pewne postępy w procesie resocjalizacji u skazanego, mimo nie angażuje się on w szerszym zakresie w oddziaływania kształtujące prawidłową, zgodną z normami prawnymi postawę.

Postanowienie Sądu Okręgowego zaskarżył zażaleniem skazany. Wskazał on, że koniec jego kary przypada na 2 listopada 2023 roku, a do końca kary pozostało mu pięć i pół miesiąca. Skazany twierdzi, że Sąd Okręgowy odmówił mu udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z uwagi na powoływanie się przez J. M. na okoliczności zdrowotne, które nie są przesłanką instytucji opisanej w art. 77 § 1 k.k., ale przerwy w karze. W dalszej kolejności

opisał on swój stan zdrowia – w wypadku stracił oko. Na wolności skazany chce zapewnić sobie odpowiednią opiekę medyczną, w tym poddać się stosownej operacji. Skazany twierdzi, że zrozumiał swoje naganne postępowania i obecnie ma nowe poglądy na życie.

W konkluzji skazany wniósł o zmianę postanowienia, poprzez uwzględnienie jego wniosku o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny stwierdził, co następuje:

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Słusznie zauważa Sąd Okręgowy, że w sytuacji skazanego J. M. brak jest wystarczających przesłanek materialnych do warunkowego zwolnienia. Skazany w swoim wniosku skupia się na swojej sytuacji zdrowotnej, ale jak podnosi Sąd Okręgowy, ta sytuacja co do zasady nie jest przesłanką do warunkowego przedterminowego zwolnienia, gdyż przy warunkowym zwolnieniu chodzi o względy prognostyczne. Natomiast stan zdrowia osoby skazanej jest badany co do zasady przy instytucji przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, a takiego wniosku faktycznie skazany nie złożył. Skazany w warunkach zakładu karnego funkcjonuje prawidłowo w tym znaczeniu, że co do zasady przestrzega regulaminu i porządku obowiązujących w zakładzie karnym, pracuje, aktualnie od miesiąca czasu poza terenem zakładu karnego. Był raz nagradzany, raz karany dyscyplinarnie, krytycznie nastawiony jest do popełnionych przestępstw, przeszedł terapię przeciwalkoholową. Uczestniczył także w programie związanym z uzależnieniem do wyrobów tytoniowych. Karę pozbawienia wolności skazany co do zasady odbywa w systemie zwykłym, a mimo tego systemu odbywania kary, pomimo, iż pewne postępy w procesie resocjalizacji występują, to jednak szersze zaangażowanie się skazanego w ten proces nie ma miejsca.

Nie ulega wątpliwości, że w przeszłości J. M. korzystał z instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia dwukrotnie, raz w 2013 roku, drugi raz w 2018 roku, z tym, że po tym ostatnim warunkowym zwolnieniu, po raz kolejny wszedł w konflikt z prawem, za co jest karany i z tego powodu odbywa aktualnie tę karę łączną pozbawienia wolności. Tymczasem nie powinno budzić wątpliwości, iż zasadą jest odbycie kary pozbawienia wolności w całości, a tylko szczególnie i ponadprzeciętne zachowanie może być podstawą do udzielenia warunkowego zwolnienia (postanowienie SA w Katowicach z 12.02.2021 roku, II AKzw 310/21). Istotne w powyższym kontekście jest to, że decyzja o warunkowym zwolnieniu to pewna korekta prognozy kryminologiczno – społecznej, która została postawiona osobie skazanej w chwili wymierzenia mu kary. By takie warunkowe zwolnienie zaistniało, musi istnieć prawdopodobieństwo bliskie pewności, że w postawie skazanego zaszły tak radykalne zmiany, że dalsze odbywanie kary jest niepotrzebne (postanowienie SA w Krakowie z 07.09.2018 roku, II AKzw 676/18). Jak słusznie dalej zauważa Sąd Okręgowy, takiego prawdopodobieństwa brak w sytuacji skazanego J. M.. Zwłaszcza, że skazany jest osobą wielokrotnie karaną i kilkakrotnie były wobec niego stosowane różne środki probacyjne – także i w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności, które okazały się w efekcie nieskuteczne, skoro skazany dalej popełniał przestępstwa, a te środki probacyjne były wobec niego odwoływane. To wszystko powoduje więc, że prognoza kryminologiczno-społeczna wobec skazanego nie przedstawia się aktualnie jeszcze pozytywnie i w związku z powyższym, udzielenie skazanemu warunkowego zwolnienia byłoby przedwczesne.

Z tych wszystkich względów i na mocy powołanych przepisów postanowiono jak na wstępie, przy czym z uwagi na brak majątku i dochodów skazanego zwolniono go w całości od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.